

- ZANDDIJK [Vere : Zl] :: Sandik, 1153 kop. 2^e helft 13^e, U SP 1, 85 v°. — Sandie, 1216, U SP 214.
Germ. *sanda-* n. „zand” + *dika-* m. „dijk”.
- ZANDE, TE [Destelbergen : Gt] :: de Sande, eind 12^e, G SP en SB. — de Zande, 1220, G SP.
Germ. *sanda-* n. „zand”.
- ZANDHOVEN : An :: Santthouen, 1183, X foto 146. — Santoua, 1183, L 37 H 31/117; 1183, L 37 H 1/7. — Santhoven, 1183, Tl 32.
Germ. *sanda-* n. „zand” + *hofum*, dat. pl. bij *hofa-* m. „boerderij”.
- ZANDHOVEN (onb. ± Sint-Joris-Winge : Lv) :: Santhouen, 1129, X E 9384/1.
- ZANDPOORT [Gent : Gt] :: Zantportam (acc.), (1208-12), Gb A 10. — Santporte, 1212, Gb A 12 en 13. — Santportam (acc.), 1217, Gb A 18.
- ZANDSHOOFD (oude naam van Nieuwpoort : Vn) :: nouam terram nomine Sandeshoued que per iactum maris iam creuit, 1112, P F 192/6. — Sandeshouet, 1113 kop. ± 1220, P L 9920, 38 r°. — Sandeshouada, 1165 kop. 14^e, Ni 1 bis. — Sandeshouetha, 1168, Ni 2. — Sandeshouat, 1183, P F 193/4. — Sandashouad, 1183 kop. 1369, P F 184/1.
Germ. *sandas*, gen. sg. bij *sanda-* n. „zand” + *hauþuða-* n. „hoofd”.
- ZANDVLIET : An :: Zantfliten, 1119, 2 kopieën : midden 13^e en 1490, Ws D 1 v° en Wd I 1 (2). — Santflit, 1135, Wd II 2 (1); 1148, Wd II 3 (1); 1148, W M 3; 1148, Av SM 4; 1157, Av SM 6; 1161, Av SM 7; 1165, Av SM 8. — Santflite, 1148, Ws M; 1179, Av SM 9. — Santflita, 1148, Ws M. — Zantflite, 1154 vals 1^e helft 13^e, Av SM 5. — Santflete, 1161, Av SM 7.
Germ. *sanda-* n. „zand” + *fleuta-* m. „vliet”.
- ZANDVOORDE-BIJ-IEPER : Ie :: Santfort, 1102, E V; 1219, E V. — Sanforda, 1105, bulle, E V. — de Zantfortdo, (1129-58), E V. — Zantforde, 1201, B N 13. — Santforda, 1201, B N 15.
Germ. *sanda-* n. „zand” + *furdu-* m. „doorwaadbare plaats in een beek”.
- ZANDWIJK [Tiel : Gl] :: Sandewihc, 1222, bron van 893, Kb 18/2087, 43 v°. — Sanuich, 1^e kwart 13^e, Echternach, P L 9534, 149 r°.
Germ. *sanda-* n. „zand” + *wika-* m. „dochternederzetting”.
- ZARLARDINGE : Al :: Saroldingas, 868 kop. 18^e, Lobbes, M 34, p. 36. — Saraldenges, 1142 kop. 15^e, idem, M 33, 302 r°. — Soraudenges, 1210, Cambron, Y C. — Sorodenghes, 1211, idem, Y C. — Soradenges, 1214, idem, Y C; 1224, idem, Y C.
Germ. *Saruwalingas* „de lieden van Saruwald” (*sarwa-* n. „wapenrusting” + *walda-* m. „heerser”).
- ZARRE (bijrivier van de IJzer, bespoelt Zarren) :: Sarram (acc.), ± 1183, G E 3, 144.
Cf. Saar.
- ZARREN : Dm :: Sarra, 1089, ed. DB, p. 297. — Sarran, 1112 kop. eind 12^e, M 80, 14 r°; 1127 kop. 16^e, Galbert, ed. Pirenne, 93. — Zarren, ± 1185, G E 3, 160.
- ZASSENRODE [Rummen : Lv] :: Zascenrode, 1186, H T 109.
Germ. *Sahsan ropa-* n. „gerooid bos, van Sahso”.
- ZAVELBERG [Bornem : MI] :: Saelberga, 1198, X E 4608/34.
Mnl. *savele* „zand” < lat. *sabulum* + *berg*.
- ZAVENTEM : Br :: Sauenta, 1117, X E 7013/6. — Sauenten, (± 1123), X E 7013/8; 1132, X E 4607/2; 1168, X E 7790/2; 1173, X E 7013/22; 1179, X Br 3; 1185, X E 5885/10; 1215, X E